

Міжнародні науково-практичні інтернет-конференції
юридичного та історичного спрямування

АКТУАЛЬНІ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРАВОВОЇ ТА ІСТОРИЧНОЇ НАУКИ

ISSN 2617-2364

Випуск 10

МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-
ПРАКТИЧНОЇ ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЇ

www.lex-line.com.ua

Юридична лінія

5 березня 2019 р.

УКРАЇНА

Тернопіль

2019

привести її у підневільний стан чи у стан примусової вагітності, втягнути у злочинну діяльність, використати у збройних конфліктах). Використання для заняття жебрацтвом дитини віком понад 14 років, яка не досягла віку, з якого законодавством дозволяється працевлаштування, має кваліфікуватися за наявності для цього підстав за ст. 150-1, а використання для заняття жебрацтвом дорослої особи (зокрема такої, що має фізичні чи психічні вади, особи похилого віку) – за ст. 146 або ст. 149.

Використання малолітньої дитини для заняття жебрацтвом, учинене за відсутності незаконної угоди щодо неї, а так само без її переміщення, переховування, передачі, одержання, кваліфікується тільки за ст. 150-1. Вербування чи одержання малолітньої дитини і подальше використання її самим вербувальником (одержувачем) для заняття жебрацтвом передбачає реальну сукупність злочинів, яку слід кваліфікувати за ч. 3 ст. 149 і частинами 2 або 3 ст. 150-1. Так само кваліфікуються купівля малолітньої дитини або здійснення іншої угоди щодо неї, а також вербування, переміщення, переховування, передача і одержання такої дитини однією особою з подальшим використанням її для заняття жебрацтвом іншою особою.

Література:

1. Конвенція ООН про права дитини (1989 р.)- К.: АТ "Видавництво "Столиця", 1997. — 32 с.
2. Кримінальний кодекс України: Офіційний текст/ Міністерство юстиції України. – К.: Юрінком Інтер, 2001. – 239 с.

Науковий керівник: Голобородько Наталія Володимирівна, викладач II категорії, Таращанський державний технічний та економіко-правовий коледж

ОКРЕМІ АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ ЗАХОДІВ БЕЗПЕКИ ЗА КРИМІНАЛЬНИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ РЕСПУБЛІКИ РУМУНІЯ

Шпіляревич Вікторія Вікторівна

кандидат юридичних наук, доцент кафедри кримінального права,

Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника

У різних державах світу законодавче регулювання заходів кримінально-правового характеру є неоднаковим. Це пояснюється тим, що розробка чи вдосконалення кримінального законодавства конкретної держави здійснюється з урахуванням особливостей власної правової системи та моделі кримінально-правового впливу. Так, згідно положень

Кримінального кодексу Республіки Румунія (далі – КК Республіки Румунія) від 17 липня 2009 року усі заходи кримінально-правового характеру поділяються на [1]

1) заходи покарання (Розділ III, ст. ст. 53–106), які поділяються на: основні та додаткові покарання;

2) заходи безпеки (Розділ IV, ст. ст. 107–112);

3) примусові заходи виховного характеру (Розділ V, Глава II, Глава III, ст. ст. 117–127), які поділяються на примусові заходи виховного характеру, не пов'язані з позбавленням волі (пройти курс громадського навчання, контроль за поведінкою неповнолітнього, здійснити реєстрацію в кінці тижня, надання неповнолітньому щоденної допомоги) та примусові заходи виховного характеру, пов'язані з позбавленням волі (направлення до навчального закладу, госпіталізація в центр ув'язнення).

Що стосується заходів безпеки, передбачених Розділом IV КК Республіки Румунії від 17 липня 2009 року, то законодавець у ст. 108 передбачає такі їх види [1]:

а) обов'язок пройти курс лікування;

б) поміщення у медичний заклад;

в) заборона обіймати певні посади або займатися певною діяльністю;

г) спеціальна конфіскація.

А зараз більш детально про правову природу зазначених вище заходів безпеки.

1. Обов'язок пройти курс лікування (ст. 109) – це різновид заходу безпеки, передбачений КК Республіки Румунія від 17 липня 2009 року, який може бути застосований до особи, що вчинила злочин, однак через хворобу, в тому числі викликану хронічним вживанням алкоголю або інших психоактивних речовин, небезпечних для суспільства, змушена пройти курс лікування до того часу, поки не відновиться або не покращиться її стан та не буде усунена небезпека з її боку [1].

Коли особа, до якої застосовується захід безпеки у виді покладення на неї обов'язку пройти курс лікування, не дотримується режиму лікування, її може бути поміщено у медичний заклад.

2. Поміщення у медичний заклад (ст. 110) – це різновид заходу безпеки, передбачений КК Республіки Румунія від 17 липня 2009 року, який може бути застосований до особи, що вчинила злочин і при цьому є психічно хворою або страждає від хронічного вживання психоактивних речовин чи від захворювання інфекційного характеру та становить небезпеку для суспільства. При цьому застосовується зазначений вище захід безпеки до того часу, поки не відновиться або не покращиться стан відповідної особи та не буде усунена небезпека з її боку [1].

3. Заборона обіймати певні посади або займатися певною діяльністю (ст. 111) – це різновид заходу безпеки, передбачений КК Республіки Румунія від 17 липня 2009 року, який застосовується до особи,

що вчинила злочин, пов'язаний із обійманням нею певної посади або зайняттям певною діяльністю [1].

Зазначений вище захід безпеки застосовуються до відповідної особи з метою позбавити її на деякий час права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю і таким чином не допустити в майбутньому повторного вчинення нею злочинів, пов'язаних із обійманою посадою або зайнятою діяльністю.

4. Спеціальна конфіскація (ст. 112) – це різновид заходу безпеки, передбачений КК Республіки Румунія від 17 липня 2009 року, який застосовується щодо [1]:

а) предметів, отриманих в результаті вчинення злочину, передбаченого кримінальним законом, крім тих, що повертаються власнику (законному володільцю);

б) предметів, які призначалися (використовувалися) для схилення особи до вчинення злочину, фінансування та/або матеріального забезпечення злочину або винагороди за його вчинення;

в) предметів, які були підшукані, виготовлені, пристосовані або використані як засоби чи знаряддя вчинення злочину, крім тих, що повертаються власнику (законному володільцю), який не знав і не міг знати про їх незаконне використання;

г) предметів, які використовувалися відразу після вчинення злочину для забезпечення втечі винних, якщо виконавець злочину чи інший співучасник, знали про мету їх використання;

г) активів, отриманих від реалізації предметів, здобутих злочинним шляхом.

Аналізуючи інститут заходів безпеки, регламентованих КК Республіки Румунія від 17 липня 2009 року, не можна не звернути увагу на те, що відповідно до положень ч. 1 ст. 107 зазначеного вище Кодексу останні застосовуються з метою усунення «небезпечного стану», у якому перебуває особа, і таким чином не допустити в майбутньому повторного вчинення нею діянь, передбачених кримінальним законом. Більше того, такі заходи можуть бути застосовані до відповідної особи незалежно від того, застосовуються до неї заходи покарання чи ні (ч. 3 ст. 107 КК) [1].

Таким чином, підводячи підсумки з усього вище наведеного, слід зазначити, що основним завданням реалізації заходів безпеки, передбачених КК Республіки Румунії від 17 липня 2009 року, є забезпечення ефективного кримінально-правового впливу на злочинність та досягнення тих цілей, які стоять перед кримінально-правовою політикою відповідної держави.

Література:

1. Codul Penal al Romaniei (Legea nr. 286/17.07.2009). URL: <http://avocatura.com/11491-noul-cod-penal.html> (дата звернення: 05.03.2019).